

INFORMATOR

**o egzaminie gimnazjalnym z języka francuskiego
przeprowadzanym od roku szkolnego 2008/2009**

Warszawa 2007

Informator przygotowała Centralna Komisja Egzaminacyjna w Warszawie we współpracy z okręgowymi komisjami egzaminacyjnymi.

Spis treści

Wprowadzenie	1
Podstawy prawne egzaminu	2
Opis egzaminu	3
Opis zestawu egzaminacyjnego	5
Opis kryteriów punktowania	5
Opis zakresu egzaminu	6
Standardy wymagań egzaminacyjnych z wyjaśnieniami dla ucznia (słuchacza)	6
Zakres struktur leksykalno-gramatycznych	9
Tematyka tekstów stanowiących podstawę zadań egzaminacyjnych	14
Przykładowe zadania egzaminacyjne	15

Wprowadzenie

Do umiejętności szczególnie ważnych i przydatnych w życiu należą kompetencje z zakresu języka obcego nowożytnego. Stąd od roku szkolnego 2008/2009 wprowadzono obejmującą je trzecią część egzaminu gimnazjalnego. Wyniki uzyskane z tej części egzaminu, podobnie jak wyniki z części humanistycznej i matematyczno-przyrodniczej, pomogą absolwentom gimnazjów w wyborze szkoły odpowiadającej ich umiejętnościom i ambicjom, a analizowane z uwzględnieniem kontekstów kształcenia, ułatwią opracowanie indywidualnych zaleceń dotyczących dalszej edukacji.

Niniejszy informator adresowany jest przede wszystkim do nauczycieli, uczniów i ich rodziców. Zamieszczamy w nim niezbędne informacje o uregulowaniach prawnych i organizacyjnych dotyczących egzaminu z języka obcego, przytaczamy standardy wymagań egzaminacyjnych, przedstawiamy struktury leksykalno-gramatyczne, które mogą wystąpić w zadaniach egzaminacyjnych lub tekstach stanowiących ich podstawę, przybliżamy tematykę tych tekstów. W informatorze zamieszczamy również przykładowe zadania, które ilustrują kolejne standardy, oraz zwięzły opis kryteriów punktowania odpowiedzi udzielanych przez uczniów.

Pragniemy przy tym podkreślić, że szkolne ocenianie nie powinno zostać podporządkowane i całkowicie uzależnione od wymagań egzaminacyjnych. Prowadziłoby to do zubożenia sposobów oceniania i miałoby niekorzystny wpływ na kompetencje językowe gimnazjalistów.

Mamy nadzieję, że ogłaszany przez nas informator ułatwi przygotowanie do egzaminu gimnazjalnego z języka obcego nowożytnego i życzymy uczniom, ich rodzicom i nauczycielom satysfakcji z uzyskanych wyników.

Dyrektor Centralnej Komisji Egzaminacyjnej

Podstawy prawne egzaminu

Podstawą prawną regulującą zasady przeprowadzania egzaminu gimnazjalnego z zakresu języka obcego nowożytnego są następujące rozporządzenia wydane zgodnie z przepisami *Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty* (DzU z 2004 r., nr 256, poz. 2572, z późn. zm.):

- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych* (DzU nr 83, poz. 562, z późn. zm.)
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych* (DzU nr 19, poz. 167)
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach i oddziałach oraz w ośrodkach* (DzU nr 19, poz. 166)
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 sierpnia 2001 r. w sprawie standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów* (DzU nr 92, poz. 1020, z późn. zm.)
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 26 lutego 2002 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół* (DzU nr 51, poz. 458, z późn. zm.).

Opis egzaminu

Egzamin gimnazjalny z zakresu języka obcego nowożytnego, przeprowadzany od roku szkolnego 2008/2009, stanowi trzecią część egzaminu gimnazjalnego. Obejmuje wiadomości i umiejętności z zakresu języka obcego nowożytnego ustalone w standardach wymagań będących podstawą do przeprowadzania egzaminu w ostatnim roku nauki w gimnazjum.

Uczeń (słuchacz) przystępuje do części trzeciej egzaminu gimnazjalnego z jednego z następujących języków: angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego, niemieckiego, rosyjskiego i włoskiego – z tego języka, którego uczy się w szkole jako przedmiotu obowiązkowego.

W przypadku gdy uczeń uczy się w szkole więcej niż jednego języka obcego nowożytnego jako przedmiotu obowiązkowego, jego rodzice (prawni opiekunowie) składają dyrektorowi szkoły pisemną deklarację o przystąpieniu ucznia do egzaminu gimnazjalnego z zakresu jednego z tych języków. Analogiczny dokument składa dyrektorowi szkoły słuchacz, który uczy się w szkole więcej niż jednego języka obcego nowożytnego jako przedmiotu obowiązkowego. Złożenie wspomnianych deklaracji musi nastąpić nie później niż do dnia 20 września roku szkolnego, w którym jest przeprowadzany egzamin. Informacje o języku, z którego uczeń (słuchacz) przystąpi do egzaminu gimnazjalnego, przewodniczący szkolnego zespołu egzaminacyjnego dołącza do listy uczniów (słuchaczy) przystępujących do egzaminu, którą przesyła (w formie elektronicznej) dyrektorowi okręgowej komisji egzaminacyjnej w terminie ustalonym przez dyrektora OKE, nie później jednak niż do dnia 30 listopada roku szkolnego, w którym jest przeprowadzany egzamin.

Egzamin z języka obcego nowożytnego odbywa się w kwietniu, w trzecim kolejnym dniu egzaminu gimnazjalnego. Trwa 90 minut. Rozpoczyna się z chwilą zapisania w widocznym miejscu przez przewodniczącego zespołu nadzorującego czas rozpoczęcia i zakończenia pracy. Dla uczniów (słuchaczy) z odpowiednio potwierdzonymi specyficznymi trudnościami w uczeniu się, uczniów posiadających orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania oraz uczniów chorych lub niesprawnych czasowo może zostać przedłużony na podstawie właściwych opinii, orzeczeń lub zaświadczeń, nie więcej jednak niż o 45 minut.

W czasie trwania egzaminu każdy uczeń (słuchacz) pracuje przy osobnym stoliku, a stoliki są ustawione w jednym kierunku, w odległości zapewniającej samodzielność pracy uczniów (słuchaczy). Do sali egzaminacyjnej nie można wносить żadnych urządzeń telekomunikacyjnych ani korzystać z nich w tej sali. W czasie trwania egzaminu uczniowie (słuchacze) nie powinni opuszczać sali. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przewodniczący zespołu nadzorującego może zezwolić uczniowi (słuchaczowi) na opuszczenie jej po zapewnieniu warunków wykluczających możliwość kontaktowania się ucznia (słuchacza) z innymi osobami, z wyjątkiem osób udzielających pomocy medycznej. W czasie trwania egzaminu uczniom (słuchaczom) nie udziela się żadnych wyjaśnień dotyczących zadań ani ich nie komentuje.

Nad przebiegiem egzaminu czuwa zespół nadzorujący. W przypadku stwierdzenia niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez ucznia (słuchacza) lub zakłócania przez niego prawidłowego przebiegu egzaminu w sposób utrudniający pracę pozostałym uczniom (słuchaczom) przewodniczący szkolnego zespołu egzaminacyjnego przerywa i unieważnia egzamin tego ucznia. Egzamin zostaje także unieważ-

niony w przypadku stwierdzenia podczas sprawdzania pracy niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez ucznia (słuchacza). W obu przypadkach unieważnienia egzaminu uczeń (słuchacz) przystępuje do niego ponownie w terminie ustalonym przez dyrektora Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, nie później jednak niż do dnia 20 sierpnia danego roku, w miejscu wskazanym przez dyrektora OKE. Nieprzystąpienie do egzaminu w tym terminie powoduje konieczność powtarzania przez ucznia (słuchacza) ostatniej klasy gimnazjum i przystąpienia do egzaminu w następnym roku.

Także uczeń (słuchacz), który z przyczyn losowych lub zdrowotnych nie przystąpił do egzaminu w ustalonym terminie albo przerwał ten egzamin, przystępuje do niego w dodatkowym terminie ustalonym przez dyrektora CKE, nie później jednak niż do dnia 20 sierpnia danego roku, w miejscu wskazanym przez dyrektora OKE. Uczeń (słuchacz), który nie przystąpił do egzaminu w terminie do dnia 20 sierpnia danego roku, powtarza ostatnią klasę gimnazjum oraz przystępuje do egzaminu w następnym roku. Tylko w szczególnych przypadkach losowych lub zdrowotnych, uniemożliwiających przystąpienie do egzaminu w terminie do dnia 20 sierpnia danego roku, dyrektor OKE, na udokumentowany wniosek dyrektora szkoły, może zwolnić ucznia (słuchacza) z obowiązku przystąpienia do egzaminu gimnazjalnego.

Z egzaminu z zakresu języka obcego nowożytnego są zwolnieni także (na podstawie zaświadczenia stwierdzającego uzyskanie tytułu laureata lub finalisty) laureaci i finaliści olimpiad przedmiotowych oraz laureaci konkursów przedmiotowych o zasięgu wojewódzkim lub ponadwojewódzkim, organizowanych z zakresu danego języka. Takie zwolnienie z trzeciej części egzaminu gimnazjalnego jest równoznaczne z uzyskaniem z niej najwyższego wyniku.

Egzamin gimnazjalny z zakresu języka obcego nowożytnego ma formę pi-semną. Przed jego rozpoczęciem każdy uczeń (słuchacz) obecny w sali egzaminacyjnej otrzymuje od członka zespołu nadzorującego zestaw zadań i kartę odpowiedzi, następnie sprawdza, czy są one kompletne. Ewentualny brak w zestawie zadań lub brak karty odpowiedzi zgłasza przewodniczącemu zespołu nadzorującego, po czym otrzymuje nowy zestaw zadań z nową kartą odpowiedzi. W dalszej kolejności, ale jeszcze przed rozpoczęciem egzaminu, na zestawie zadań i karcie odpowiedzi umieszcza się kod ucznia (słuchacza) nadany przez OKE. Uczeń (słuchacz) nie podpisuje natomiast ani zestawu zadań, ani karty odpowiedzi.

Na pierwszej stronie zestawu egzaminacyjnego znajduje się instrukcja dla ucznia (słuchacza). Należy się z nią zapoznać, gdyż zawiera ona zapisy dotyczące postępowania podczas rozwiązywania zadań, np. wskazuje na sposób zapisywania udzielanych odpowiedzi.

Po zakończeniu egzaminu prace uczniów (słuchaczy) sprawdzają i oceniają odpowiednio przeszkoleni egzaminatorzy powołani przez dyrektora OKE. Za pełne i poprawne wykonanie wszystkich zadań uczeń (słuchacz) może uzyskać maksymalnie 50 punktów. Wynik egzaminu ustala komisja okręgowa na podstawie liczby punktów przyznanych przez egzaminatorów. Jest on ostateczny.

Na wniosek ucznia lub jego rodziców (prawnych opiekunów) albo słuchacza sprawdzona i oceniona praca ucznia (słuchacza) jest udostępniana uczniowi lub jego rodzicom (prawnym opiekunom) albo słuchaczowi do wglądu w miejscu i czasie wskazanym przez dyrektora OKE.

Opis zestawu egzaminacyjnego

Zestaw egzaminacyjny składa się z różnego rodzaju zadań zamkniętych i otwartych.

Wśród zadań zamkniętych mogą wystąpić np.:

- zadania wyboru wielokrotnego, w których uczeń (słuchacz) wybiera poprawną odpowiedź spośród kilku podanych propozycji
- zadania typu „prawda – fałsz”, w których uczeń (słuchacz) stwierdza zgodność (lub niezgodność) zdań zawartych w zadaniu z treścią wysłuchanego lub przeczytanego tekstu
- zadania na dobieranie, w których uczeń (słuchacz) łączy ze sobą (przyporządkowuje do siebie) odpowiednie elementy (np. słowa, wyrażenia, fragmenty tekstu, ilustracje).

Wśród zadań otwartych mogą wystąpić np.:

- zadania z luką, w których uczeń (słuchacz) wstawia odpowiednie słowo, wyrażenie, liczbę jako uzupełnienie zwrotu, zdania, fragmentu tekstu
- zadania krótkiej odpowiedzi, w których uczeń (słuchacz) formułuje odpowiedź w formie jednego lub kilku wyrazów albo od 1 do 3 zdań.

Zadania sprawdzają wiadomości i umiejętności zapisane w trzech obszarach standardów wymagań egzaminacyjnych: *odbiór tekstu słuchanego*, *odbiór tekstu czytanego* i *reagowanie językowe*¹. Orientacyjny punktowy i procentowy udział zadań z poszczególnych obszarów przedstawia poniższa tabela.

Obszar standardów wymagań egzaminacyjnych	Liczba punktów możliwych do uzyskania za poprawne wykonanie zadań z danego obszaru	Procent punktów możliwych do uzyskania za poprawne wykonanie zadań z danego obszaru
Odbiór tekstu słuchanego	10	20
Odbiór tekstu czytanego	20	40
Reagowanie językowe	20	40

Podstawę zadań sprawdzających wiadomości i umiejętności z obszaru *odbiór tekstu słuchanego* i części zadań z obszaru *reagowanie językowe* stanowią wysłuchane krótkie teksty (np. komunikaty, instrukcje, dialogi, teksty narracyjne). Są one odtwarzane w sali egzaminacyjnej dwukrotnie wraz z instrukcjami dotyczącymi rozwiązywania związanych z nimi zadań. Zadania sprawdzające wiadomości i umiejętności z obszaru *odbiór tekstu czytanego* i pozostałe zadania z obszaru *reagowanie językowe* są oparte na zamieszczonych w zestawie egzaminacyjnym tekstach (np. tekstach narracyjnych, instrukcjach, listach) lub materiale ikonograficznym.

Opis kryteriów punktowania

Za każdą zgodną z poleceniem, pełną i poprawną odpowiedź uczeń (słuchacz) uzyskuje maksymalną liczbę punktów przysługujących za wykonanie danego zadania. W jednopunktowych zadaniach otwartych podstawowymi kryteriami decydującymi

¹ W wypadku uczniów słabo słyszających i niesłyszających zadania sprawdzają umiejętności i wiadomości zapisane w dwóch obszarach standardów – *odbiór tekstu czytanego* i *reagowanie językowe*.

o przyznaniu punktu są zgodność z poleceniem oraz poprawność językowa lub komunikatywność odpowiedzi (w zależności od sprawdzanej umiejętności). W zadaniach otwartych, za których wykonanie przewidziano więcej niż jeden punkt, o liczbie punktów otrzymanych za wykonanie zadania decydują dwa podstawowe kryteria: zgodność odpowiedzi z poleceniem i jej poprawność językowa. Uczeń (słuchacz) może otrzymać część punktów, jeżeli jego odpowiedź jest zgodna z poleceniem, a popełnione błędy w niewielkim stopniu zakłócają komunikację, natomiast nie otrzymuje żadnego punktu, jeżeli odpowiedź jest niezgodna z treścią zadania (np. nieadekwatna do pytania lub polecenia) albo niezrozumiała (błędy językowe uniemożliwiają komunikację). Dlatego należy uważnie słuchać nagrań, czytać teksty stanowiące podstawę zadań, czytać polecenia (pytania egzaminacyjne) i starannie zapisywać odpowiedzi, zwracając także uwagę na wskazówki dotyczące formy ich udzielania, np. czy mają one być zapisane w postaci zdania, czy wyrazu itd.

Opis zakresu egzaminu

Zakres egzaminu gimnazjalnego z języka obcego nowożytnego wyznaczają standardy wymagań egzaminacyjnych i podstawa programowa kształcenia ogólnego (ogłoszone w stosownych rozporządzeniach). Zamieszczając w poniższej tabeli tekst standardów, każdy z nich opatrujemy krótkim wyjaśnieniem dla ucznia (słuchacza). W dalszej kolejności podajemy zakres struktur leksykalno-gramatycznych oraz tematykę tekstów stanowiących podstawę zadań egzaminacyjnych, zwracając w ten sposób uwagę na te zagadnienia, których opanowanie jest niezbędne do osiągnięcia sukcesu na egzaminie. Struktury leksykalno-gramatyczne traktujemy jako narzędzie służące skutecznej komunikacji, dlatego przedstawiamy je poprzez odpowiednie funkcje językowe i sytuacje komunikacyjne, w których są stosowane.

STANDARDY WYMAGAŃ EGZAMINACYJNYCH Z WYJAŚNIENIAMI DLA UCZNIĄ (SŁUCHACZA)

Standardy wymagań egzaminacyjnych	Wyjaśnienia dla ucznia (słuchacza)
I. Odbiór tekstu słuchanego	
	<p>Trzy pierwsze standardy informują o wymaganiach w zakresie rozumienia słuchanego tekstu.</p> <p>Powinieneś zapoznać się z treścią zadań ułożonych do tego tekstu, aby wiedzieć, na czym skoncentrować się podczas słuchania. Tekst będzie odtworzony dwukrotnie. Słuchaj go uważnie, a następnie rozwiąż zadania zgodnie z poleceniami. Nie zawsze wykonanie zadania wymaga zrozumienia szczegółów, część informacji możesz wywnioskować z kontekstu.</p>

Uczeń:	
1) określa główną myśl tekstu	Wskazanie głównej myśli tekstu jest możliwe po uważnym wysłuchaniu go w całości. Skoncentruj się więc na zrozumieniu, o czym jest tekst, uświadomieniu sobie ogólnego sensu całego nagrania. Temat tekstu może dotyczyć problemu, wydarzenia, postaci, przedmiotu – wokół niego skupia się treść wypowiedzi.
2) określa kontekst sytuacyjny	Podczas słuchania tekstu powinieneś zwrócić uwagę na sytuację, w jakiej się ktoś znajduje lub coś się dzieje, rozpoznać okoliczności przedstawionego zdarzenia (np. określić jego czas lub miejsce), zidentyfikować osoby w nim uczestniczące.
3) stwierdza, czy tekst zawiera określone informacje; wyszukuje lub selekcjonuje informacje	Powinieneś porównać treści podane w zadaniu z wysłuchanym tekstem i stwierdzić, czy te treści są zawarte w tekście, czy są z nim zgodne, czy niezgodne. Powinieneś także odnaleźć określone informacje, wybrać z tekstu te treści, które spełniają warunki podane w zadaniu.
II. Odbiór tekstu czytanego	
Sześć kolejnych standardów dotyczy rozumienia tekstu czytanego. Warunkiem poprawnego wykonania zadań z tego obszaru standardów jest uważne przeczytanie tekstu. Zrozumiesz go, gdy Twoja znajomość słownictwa i struktur gramatycznych będzie odpowiednio dobra, żeby pojąć jego ogólny sens i odszukać określone informacje. Nie zawsze wykonanie zadania wymaga zrozumienia szczegółów, część informacji możesz wywnioskować z kontekstu.	
Uczeń:	
1) określa główną myśl tekstu	Wskazanie głównej myśli zamieszczonego w teście tekstu jest możliwe po uważnym zapoznaniu się z nim w całości. By trafnie określić, o czym jest tekst, możesz do niego powracać wielokrotnie. Nie musisz wiedzieć, jakie znaczenie ma każdy wyraz – skoncentruj się na zrozumieniu ogólnego sensu, a nie wybranych szczegółów. Temat tekstu może dotyczyć problemu, wydarzenia, postaci, przedmiotu – wokół niego skupia się treść wypowiedzi.

<p>2) określa główną myśl poszczególnych części tekstu</p>	<p>Podczas czytania powinieneś zwrócić uwagę na to, czego dotyczą poszczególne części tekstu. Główna myśl fragmentów tekstu – podobnie jak w wypadku całości tekstu – może dotyczyć problemu, wydarzenia, postaci lub przedmiotu.</p>
<p>3) stwierdza, czy tekst zawiera określone informacje; wyszukuje lub selekcjonuje informacje</p>	<p>Powinieneś porównać treści podane w zadaniu z przeczytanym tekstem i stwierdzić, czy te treści są zawarte w tekście, czy są z nim zgodne, czy niezgodne. Powinieneś także odnaleźć określone informacje, wybrać z tekstu te treści, które spełniają warunki podane w zadaniu.</p>
<p>4) określa intencje nadawcy tekstu</p>	<p>Aby odczytać intencje nadawcy tekstu, powinieneś zwrócić uwagę na cel, jaki chciał on osiągnąć, rozpoznać zamiar lub motyw, który skłonił go do sformułowania danej wypowiedzi.</p>
<p>5) określa kontekst sytuacyjny</p>	<p>Czytając tekst, powinieneś zwrócić uwagę na to, co towarzyszy przedstawionej sytuacji lub zdarzeniu, oraz na okoliczności, w których ktoś się znajduje lub coś się dzieje, np. określić czas lub miejsce opisanego zdarzenia, zidentyfikować osoby w nim uczestniczące.</p>
<p>6) rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu</p>	<p>Analizując tekst, powinieneś dostrzec powiązania między jego częściami, np. kolejne motywy czy wątki, następstwo przedstawianych zdarzeń, związki między przedstawionymi działaniami i ich rezultatami. Powinieneś także umieć uporządkować lub połączyć wskazane fragmenty tekstu lub uzupełnić podany tekst odpowiednimi elementami tak, by stanowił spójną logicznie i gramatycznie całość.</p>
<p>III. Reagowanie językowe</p>	
	<p>Trzy kolejne standardy dotyczą reagowania językowego.</p> <p>Znając wiele sposobów wyrażania różnych funkcji językowych, mamy możliwość skutecznego i stosownego reagowania w różnych sytuacjach komunikacyjnych.</p> <p>Aby zaproponować drugiej osobie podjęcie jakiegoś działania lub uzyskać od niej jakieś informacje, wystarczyłoby znać tylko po jednym sposobie formułowania propozycji lub pytania. Nie wiesz jednak, jak inna osoba</p>

<p>Uczeń:</p>	<p>zakomunikuje Ci swoje oczekiwania. Musisz zatem być przygotowany na rozumienie, rozpoznawanie i stosowanie rozmaitych sposobów reagowania językowego.</p>
<p>1) właściwie reaguje językowo w określonych kontekstach sytuacyjnych, w szczególności w celu uzyskania, udzielenia, przekazania lub odmowy udzielenia informacji, rozpoczęcia, podtrzymania i zakończenia rozmowy</p>	<p>Pierwszy standard dotyczy reagowania w języku obcym odpowiedniego do zaistniałych okoliczności (w tym przedstawionych w wysłuchanym lub przeczytanym tekście). Powinieneś rozpoznawać i stosować właściwe zwroty czy wyrażenia po to, by np. zapytać o coś, przekazać odpowiednie informacje, odmówić ich udzielenia, rozpocząć rozmowę, brać w niej udział lub ją zakończyć.</p>
<p>2) rozpoznaje i poprawnie stosuje struktury leksykalno-gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji</p>	<p>Powinieneś znać słownictwo i struktury leksykalno-gramatyczne, które umożliwią Ci poprawne i skuteczne reagowanie w sytuacjach przedstawionych w zadaniu. Twoje wypowiedzi powinny być poprawne pod względem językowym.</p>
<p>3) przetwarza treści tekstu przeczytanego w języku polskim lub treści przedstawione w materiale ikonograficznym i wyraża je w języku obcym</p>	<p>Powinieneś wyrazić w języku obcym to, co opisano po polsku lub przedstawiono w materiale ikonograficznym (w tym na fotografii, plakacie, piktogramie), na przykład dopasować (dostosować) do ilustracji odpowiedni opis albo wyrazić w języku obcym reakcję na sytuację opisaną po polsku.</p>

ZAKRES STRUKTUR LEKSYKALNO-GRAMATYCZNYCH

I. INFORMACJA

1. Identyfikacja i lokalizacja osoby lub przedmiotu

Np.: C'est mon père. C'est mon amie. Ce monsieur est mon professeur de français. Vous êtes bien Madame X ? Christine est à Bruxelles. Il habite à Paris. La voiture est derrière la maison, devant la porte. Le livre est sur la table. Notre bureau se trouve au 3ème étage. La cuisine est à droite, à gauche se trouvent le séjour et la chambre à coucher. A côté de la maison il y a un parc.

2. Pytanie i prośba o informację

Np. : Qui est cette fille ? Comment elle s'appelle ? D'où viens-tu ? Où habitez-vous ? Que fait ton père ? Quel âge as-tu ? Qu'est-ce que tu fais demain soir ? Qu'est-ce que tu veux ? Tu sais où habite X ? Tu sais nager ? Comment je le fais ? Comment aller au centre ville ? Qu'est-ce qu'il y a dans ce bâtiment ? Où je dois descendre ? Combien ça coûte ? A quelle heure commence le spectacle ? Quand est-ce que tu viendras me voir ? Quel jour sommes-nous ? Quelle heure est-il ? Qu'est-ce qu'il t'a dit ? Pourquoi tu me le dis ?

3. Opis

a) postaci

- **cechy fizyczne, wygląd, osobowość, charakter**

Np.: Elle est grande et mince. Il est de petite taille. Michel porte une barbe et des lunettes. Elle est très intelligente. Il est jeune / vieux, aimable / méchant.

- **dane personalne, np. narodowość, zawód, wiek; pokrewieństwo**

Np.: Il est Mexicain. Il vient de Pologne. Sa mère est institutrice. Paul est le frère de mon père. Il a 17 ans.

b) stanu emocjonalnego

Np.: Il est heureux / malheureux. Nous sommes inquiets. Elle est triste.

c) miejsca i przedmiotu

Np.: C'est très grand. C'est loin d'ici. C'est un quartier tranquille. Il n'y a rien ici. C'est un endroit pittoresque.

d) czynności zwyczajowych i odbywających się w momencie mówienia

Np.: Je me lève chaque jour à sept heures. Maintenant je me repose. Nous sommes en train de regarder la télé. Elle ne sourit jamais.

e) planów i zamierzeń

Np.: Je le fais (ferai) tout de suite. J'y vais. J'arrive ! En été, on va en Italie. J'ai l'intention d'aller au Portugal. J'ai décidé de lui écrire une lettre. Je t'appelle ce soir.

4. Określenie czasu, odległości, miary, wagi, ceny

Np.: Le train part à onze heures quinze. Le concert commence à cinq heures de l'après-midi. Il ne se couche jamais avant minuit. Samedi soir, on fait une fête. Je ne l'ai pas revu depuis trois semaines. Il n'habite pas très loin d'ici. Compiègne est à 75 km de Paris. Il mesure un mètre soixante-dix. Cela pèse deux kilos environ. Un billet de cinéma coûte dix euros. Les pommes coûtent deux euros le kilo.

5. Porównanie cech osób, przedmiotów, miejsc, sytuacji, czynności

Np.: Il est plus grand que moi. J'ai plus de disques que lui. Elle est comme sa sœur aînée. Elle ressemble à sa grand mère. C'est le plus ancien bâtiment du quartier. Il est aussi sympathique que sa femme. C'était le plus beau jour de ma vie. J'aime mieux le cinéma que le théâtre.

6. Informacja o czynnościach i sytuacjach w przeszłości

Np.: Je ne suis jamais allé en France. Je l'ai vu il y a deux jours. Christophe Colomb a découvert l'Amérique en 1492. Quand j'étais enfant, je croyais au Père Noël. Je lisais le journal quand Marie est entrée. Pendant que j'attendais mon bus, on m'a volé mon portable.

7. Przekazanie informacji podanej przez osobę trzecią

Np.: Il pense que ce livre est très bon. Pierre m'a dit qu'il viendra (qu'il viendrait) mardi prochain. Le professeur nous a demandé de réviser la leçon pour la semaine prochaine. Jean demande s'il peut venir nous voir demain. Thérèse m'a appelé pour dire qu'elle viendra en retard.

8. Wyrażenie przyczyny, skutku, warunku, celu; powiązanie informacji

Np.: Je ne sors pas parce que je suis fatigué. J'ai raté mon train, alors je partirai dans une heure. Puisqu'il a bien travaillé, il a réussi à l'examen. Elle prépare son

examen, c'est pourquoi elle ne viendra pas nous voir. Il faisait froid, on a donc décidé de rentrer. S'il fait beau demain, nous irons à la plage. Il fait beau mais demain il va pleuvoir.

II. OPINIA

1. Wyrażenie własnej opinii, np. na temat osoby, przedmiotu, sytuacji

Np.: Ce garçon me plaît beaucoup. Je préfère les romans policiers à la poésie. Je le crois capable de tout. A mon avis ce film est ennuyeux. Selon moi, ce film n'est pas intéressant. Il me semble que cette route est dangereuse.

2. Prośba o opinię, np. na temat osoby, przedmiotu, sytuacji

Np.: Qu'est-ce que tu penses de ce livre ? Qu'est-ce que tu en penses ? Comment c'était, ta sortie hier ? Tu es d'accord ? Et vous, qu'en pensez-vous ? Comment tu le trouves ?

3. Wyrażenie zgody lub sprzeciwu

Np.: Bon, d'accord ! Vous prendrez bien un café ? Je veux bien, merci. Volontiers, merci. Merci bien ! Je n'ai rien contre ! Je suis pour. Je t'en prie / je vous en prie. Non, je ne suis pas d'accord. Pas question ! Non, merci. Rien, merci. Je suis contre.

4. Potwierdzenie i zaprzeczenie zasłyszanej opinii

Np.: C'est ça. C'est vrai. C'est certain. C'est tout à fait clair. C'est possible. Je pense qu'il a raison. Je pense qu'il a tort. Certainement pas ! C'est faux. C'est impossible. Je ne suis pas d'accord avec vous / avec votre opinion.

5. Przedstawienie odmiennego punktu widzenia

Np.: Je pense que tu n'as pas beaucoup de chances. Il me semble que c'est assez dangereux.

6. Przekazanie opinii osób trzecich

Np.: Ma mère trouve que tu devrais y aller. Selon notre professeur cette idée n'est pas originale. D'après cet auteur, il n'y a pas d'amour heureux.

III. ZNAJOMOŚĆ PRZEDMIOTU I STOPIEŃ PEWNOŚCI

1. Zapytanie o znajomość osoby, przedmiotu, faktu, tematu

Np.: Est-ce que tu sais combien ça coûte ? Tu connais bien cet homme ? Est-ce que tu connais bien cet homme ? Anne Legrand... ça te dit quelque chose ?

2. Potwierdzenie znajomości i nieznanności osoby, przedmiotu, faktu, tematu

Np.: Je suis sûr de le connaître. Je n'ai aucune idée. / Je n'en ai aucune idée. / Aucune idée ! Je ne sais pas de quoi / de qui vous parlez.

3. Wyrażenie

a) pewności lub niepewności; prośba o potwierdzenie

Np.: Oui, je le crois. J'en suis sûr. Je suis sûr que tu dis la vérité. Je ne pense pas. Je ne le crois pas. Peut-être. Je pense que tu te trompes. Je vous assure que ce n'est pas ma faute. C'est vrai ? Tu es sûre ? Tu crois que c'est possible ? Est-ce que ce n'est pas bizarre ?

b) prawdopodobieństwa, przypuszczenia

Np.: Peut-être il viendra l'année prochaine. Et si c'est un échec ? Si c'est un échec, on recommencera / on recommence. Qu'est-ce que tu ferais si tu étais à ma place ? Il peut pleuvoir cette nuit. Il est probablement parti à l'étranger.

IV. UCZUCIA, ŻYCZENIA, PREFERENCJE

1. Zapytanie

a) o uczucia, upodobania, chęci, pragnienia

Np.: Aimes-tu les glaces ? As-tu envie d'aller en promenade ? Veux-tu le connaître ? Quels sont vos rêves ?

b) o stan fizyczny i emocjonalny rozmówcy i osób trzecich

Np.: Est-ce que tu vas bien ? Est-ce que tout va bien, chez vous ? Ça va bien ? Es-tu contente ? Comment vas-tu ? Comment allez-vous ? Et votre femme, comment va-t-elle ?

2. Wyrażenie

a) uczuć, upodobań, chęci, pragnień

Np.: Nous aimons beaucoup chanter. Je veux rester seul. Je n'ai pas envie d'y aller.

b) stanu fizycznego i emocjonalnego

Np.: Je me sens mal. J'ai sommeil. J'ai faim. Je suis fatigué. Je suis heureux. J'ai mal aux dents.

3. Prośba o wybaczenie i reakcja na taką prośbę

Np.: Excusez-moi. Ce n'est rien. Ce n'est pas grave. Ne vous en faites pas. Ne t'en fais pas. Je suis désolé.

4. Wyrażenie

a) zainteresowania, zdziwienia, radości, żalu, rozczarowania, zmartwienia itp.

Np.: C'est vrai ? C'est sérieux ce que tu dis ? Est-ce que c'est une blague ? C'est formidable ! C'est dommage ! Je suis déçu.

b) braku zainteresowania, obojętności, znudzenia

Np.: Ça m'est égal. Ça ne m'intéresse pas. Je n'y peux rien. Ce n'est pas amusant.

5. Dodanie otuchy, pocieszenie, uspokojenie

Np.: Ne t'en fais pas. Courage ! Ne t'inquiète pas. Ça va s'arranger.

V. OBOWIĄZEK, PRYZWOLENIE, SUGESTIA, PROŚBA, ROZKAZ

1. Zapytanie o możliwość lub konieczność zrobienia czegoś; prośba o przyzwolenie

Np.: Je peux vous poser une question ? Quel est votre avis sur...? Je peux entrer ? Tu peux me prêter ton livre ?

2. Zezwolenie i negacja przyzwolenia

Np.: Oui, bien sûr. Je t'en prie. Je vous en prie, entrez. Fais comme tu veux. Non.

3. Udzielenie zezwolenia pod określonym warunkiem

Np.: Je te permets de te servir de mon ordinateur, mais à une condition: tu ne vas pas naviguer sur l'Internet. Oui, tu peux y aller mais d'abord fais tes devoirs.

4. Propozycja, sugestia

Np.: Tu prendras bien un café ? Pourrais-tu le faire ? On se voit ce soir ?

5. Akceptacja i odrzucenie

Np.: Merci. Avec plaisir. Volontiers. D'accord, mais pas maintenant. Pourquoi pas ? Je suis désolé(e), mais... Non, mais qu'est-ce que tu veux faire ? Jamais de la vie !

6. Prośba o zrobienie czegoś; polecenie, rada, zakaz; instrukcja, oficjalny komunikat

Np.: Pourrais-tu le faire pour moi ? Apelle-le le plus tôt possible. Peux-tu me passer le pain, s'il te plaît ? Ne mange pas trop de bonbons. Ça vaut pas la peine de discuter avec lui. Je te conseille d'y réfléchir. Ferme la porte ! Laissez votre message après le signal sonore. Votre attention s'il vous plaît : le train en provenance de Bordeaux entre en gare. Attachez vos ceintures.

7. Prośba o przekazanie wiadomości lub polecenia

Np.: Dis-lui que j'ai une bonne nouvelle à annoncer. Je veux que tout le monde soit au courant.

8. Zaoferowanie pomocy i prośba o pomoc; przyjęcie jej i odrzucenie

Np.: Je peux vous aider ? Aide-moi à ouvrir ce tiroir, s'il te plaît. Merci. Non, merci. Merci, ça va, je me débrouillerai tout seul.

VI. ZACHOWANIA SPOŁECZNE; INTERAKCJA

1. Sposoby zwracania się do rozmówcy

Np.: Ecoute ! Monsieur ? Oui, je vous écoute. Puis-je vous aider ?

2. Powitanie i pożegnanie; życzenia przy pożegnaniu

Np.: Bonjour, monsieur, comment allez-vous ? Salut, comment ça va ? A bientôt. Au revoir. Bonne chance !

3. Przedstawianie się, reakcja na przedstawianie się, przedstawianie kogoś komuś, formy zwracania się do kogoś

Np.: C'est mon amie Hélène. Je vous présente mes parents. Permettez-moi de me présenter. Enchanté (très heureux) de faire votre connaissance. Je suis Marc, on se tutoie ?

4. Podziękowanie i reakcja na podziękowanie

Np.: Merci beaucoup. Je vous remercie. Vous êtes très aimable. De rien. Il n'y a pas de quoi. C'est très gentil de ta part.

5. Złożenie gratulacji i życzeń

Np.: Bonne chance ! Bon voyage ! Bon anniversaire ! Bonne année ! Joyeux Noël ! (Mes) félicitations ! A vos souhaits !

6. Zasygnalizowanie braku zrozumienia, prośba o powtórzenie, mówienie wolniej, głośniej itp.

Np.: Je ne comprends pas. Qu'avez-vous dit ? Pouvez-vous répéter s'il vous plaît ? Désolé, je n'ai pas compris. Pourriez-vous parler plus lentement ? Plus fort, s'il te plaît, j'entends mal ce que tu dis.

7. Przeliterowanie i prośba o przeliterowanie (nazwiska, nazwy własnej itp.)

Np.: Comment ça s'écrit *un sandwich*: avec double v ou avec v ? Voulez-vous épeler votre nom de famille ? Voulez-vous écrire ça ?

8. Pytanie o znaczenie wyrazu lub wyrażenia, prośba o jego wyjaśnienie

Np.: Que veut dire *pub* ? Que signifie *TGV* ? Qu'est-ce que ça signifie ? Comment on dit *ping-pong* en polonais ?

TEMATYKA TEKSTÓW STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ ZADAŃ EGZAMINACYJNYCH

1. Człowiek – np. dane personalne, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, uczucia i emocje, zainteresowania
2. Dom – np. jego położenie, pomieszczenia i ich wyposażenie
3. Życie rodzinne i towarzyskie – np. członkowie rodziny, koledzy, przyjaciele, znajomi, czynności życia codziennego, formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości
4. Szkoła – np. przedmioty nauczania, życie szkoły
5. Praca – np. popularne zawody i czynności z nimi związane, miejsce pracy
6. Żywnienie – np. artykuły spożywcze, posiłki i ich przygotowywanie, lokale gastronomiczne
7. Zakupy i usługi – np. rodzaje sklepów, towary, sprzedawanie, kupowanie, reklama, korzystanie z usług, reklamacja
8. Podróżowanie i turystyka – np. wycieczki, zwiedzanie, środki transportu, informacja turystyczna, orientacja w terenie
9. Kultura – np. dziedziny kultury, twórcy i ich dzieła, uczestniczenie w kulturze
10. Środki masowego przekazu
11. Sport – np. dyscypliny sportu, obiekty i sprzęt sportowy, imprezy sportowe
12. Zdrowie – np. higieniczny tryb życia, samopoczucie, dolegliwości, choroby i ich leczenie
13. Nauka i technika – np. wynalazki, podstawowe urządzenia techniczne i korzystanie z nich
14. Świat przyrody – np. pogoda, rośliny, zwierzęta, krajobraz, ochrona środowiska naturalnego
15. Elementy wiedzy o świecie i krajach danego obszaru językowego

Przykładowe zadania egzaminacyjne

ODBIÓR TEKSTU SŁUCHANEGO

Standard I. Uczeń określa główną myśl tekstu.

Zapoznaj się z treścią zadania. Usłyszysz dwukrotnie nagranie składające się z trzech dialogów (1-3). Do każdego z dialogów dopasuj zdanie (A-D), podsumowujące jego treść. Jedno ze zdań nie pasuje do żadnego dialogu.

- A. Il veut acheter de l'essence.
- B. Ils veulent prendre le métro.
- C. Il demande le chemin.
- D. Ils veulent dîner au restaurant.

1.	
2.	
3.	

TRANSKRYPCJA:

1.

- Excusez-moi. Est-ce que vous pourriez me dire où se trouve la rue Pascal ?
- Ah, non, je regrette, je ne sais pas où elle est. Je ne suis pas du quartier. Demandez à un agent.
- La rue Pascal, s'il vous plaît ?
- Oh ! C'est très simple, vous prenez la rue Soufflot jusqu'au Panthéon, vous tournez à droite et la rue Pascal est la deuxième à gauche.

2.

- Le plein, s'il vous plaît.
- Du super ou de l'ordinaire ?
- Du super. Est-ce que vous pouvez aussi vérifier la pression des pneus ?
- Voilà.
- Je vous dois combien ?
- 30 euros.

3.

- Bonsoir, Monsieur. Vous avez réservé ?
- Non, Monsieur.
- Vous êtes combien ?
- Nous sommes 3.
- Pour l'instant il n'y a rien, mais j'ai une table qui sera libre dans 10 minutes. Vous voulez attendre au bar ?
- Oui, d'accord, on aura le temps de prendre l'apéritif.

Odp.: 1-C, 2-A, 3-D

Standard 2. Uczeń określa kontekst sytuacyjny.

Zapoznaj się z treścią zadania. Usłyszysz dwukrotnie nagranie składające się z czterech wypowiedzi (1-4). Do każdej z nich dopasuj miejsce przedstawione na obrazkach (A-E). Jedno z miejsc nie pasuje do żadnej wypowiedzi.

A

B

C

D

E

1.	
2.	
3.	
4.	

TRANSKRYPCJA:

1. *Je voudrais envoyer un colis de livres à mon copain qui habite au Canada. Ce colis pèse 2 kilos. Combien je dois payer ?*
2. *J'ai mal à la tête et je tousse beaucoup. Depuis hier, j'ai de la fièvre. Je n'ai pas le temps d'aller chez le médecin. Pouvez-vous me donner un médicament efficace ?*
3. *Donnez-moi, s'il vous plaît, un kilo de belles tomates, deux salades, trois pommes et deux kilos d'oranges.*
4. *Je cherche un roman de science-fiction. Pouvez-vous me proposer quelque chose ? C'est pour faire un cadeau à mon copain qui adore lire.*

Odp.: 1-A, 2-C, 3-B, 4-E

Standard 3. Uczeń stwierdza, czy tekst zawiera określone informacje; wyszukuje lub selekcjonuje informacje.

Zapoznaj się z treścią zadania. Po dwukrotnym wysłuchaniu nagrania zaznacz w tabeli, które zdania są prawdziwe (VRAI), a które fałszywe (FAUX).

		VRAI	FAUX
1.	Il a passé deux mois aux Etats- Unis.		
2.	Le temps était mauvais.		
3.	Tous les jours, il allait à la piscine.		
4.	Des amis de la famille sont venus à Chicago.		

TRANSKRYPCJA:

L'année dernière, j'ai passé deux mois à Chicago, chez une famille américaine. C'était super – il y avait toujours quelque chose à faire. Il faisait très chaud, alors on allait nager dans le lac presque tous les jours. A la fin de mon séjour, nous sommes partis dans le nord chez des amis de la famille. Je veux y retourner l'année prochaine !

Odp.: 1-VRAI, 2-FAUX, 3-FAUX, 4-FAUX

Zapoznaj się z treścią zadania. Po dwukrotnym wysłuchaniu dialogu wypełnij luki (1-4) w poniższych zdaniach tak, aby były zgodne z wysłuchanym nagraniem.

Monsieur Dupont veut réserver une chambre au (1).....étage.
Il veut une chambre pour (2) personnes avec une (3)
Le prix de cette chambre est de (4)euros.

TRANSKRYPCJA:

- Bonjour.
- Bonjour, Monsieur. Je peux vous aider ?
- Oui. Je voudrais réserver une chambre pour le week-end. Avez-vous une chambre libre au premier étage ?
- Oui monsieur, j'ai une chambre au premier étage, Voulez-vous une chambre avec salle de bains ?
- Je désire la chambre pour trois personnes avec une douche.
- Très bien, Monsieur. C'est à quel nom ?
- Dupont.
- Monsieur Dupont. Très bien, Monsieur.
- Merci. Pourriez-vous me dire quel est le prix de cette chambre ?
- 20 euros de midi à midi.
- Merci.

Odp.: 1. – premier, 2. – trois, 3. – douche, 4 – 20 (vingt)

ODBIÓR TEKSTU CZYTANEGO

Standard I. Uczeń określa główną myśl tekstu.

Przeczytaj opowiadanie Caroline i zaznacz, które z poniższych zdań (A-C) podsumowuje jego treść.

Samedi matin, j'ai fait une tarte aux pommes. J'ai l'ai mise au four à 10 heures et une demi-heure plus tard, elle était cuite. J'ai offert cette tarte à ma grand-mère qui était malade depuis quelques jours. Ma grand-mère était toute contente et fière de moi. J'ai passé avec elle toute la journée. Nous avons joué aux cartes et aux dominos. Elle m'a raconté comment les gens vivaient autrefois.

- A. Caroline a aidé sa grand-mère à faire une tarte aux pommes.
- B. Caroline est allée chez le médecin avec sa grand-mère.
- C. Caroline a fait une visite à sa grand-mère.

Odp.: C

Standard 2. Uczeń określa główną myśl poszczególnych części tekstu.

Przeczytaj poniższy tekst, a następnie każdemu fragmentowi tekstu (1-3), przyporządkuj jeden tytuł (A-C).

1. J'ai toujours voulu aller en Grande Bretagne. J'ai commencé à chercher du travail là-bas parce que je parle bien l'anglais. Je voulais aussi gagner un peu d'argent pour acheter ma première voiture. Et voilà, en avril, j'ai trouvé une annonce dans une revue anglaise. On cherchait une fille au pair pour s'occuper de deux enfants.
2. En juillet, je suis allée travailler alors à Liverpool comme jeune fille au pair. C'était génial, il y avait toujours quelque chose à faire. D'ailleurs, je sortais presque tous les soirs ! Mon travail n'était pas difficile. Je gardais deux enfants et ils étaient très gentils. Pour les amuser, on se promenait au parc, où on jouait au foot.
3. Un dimanche, j'ai acheté des billets et nous sommes allés au zoo. J'ai vu beaucoup d'animaux sauvages pour la première fois. C'était interdit de s'approcher mais heureusement j'avais mon appareil photo. J'ai appris beaucoup de choses sur la vie des oiseaux. J'ai pris des photos de presque tous les perroquets. C'était une journée fantastique pour nous tous.

1.

- A. Mon premier voyage en Angleterre en voiture !
- B. Rêve du départ en Grande Bretagne réalisé !
- C. Choix difficile : voiture ou les vacances en Grande Bretagne ?

2.

- A. Ennui à Liverpool.
- B. Enfants difficiles.
- C. Travail peu stressant.

3.

- A. Enfin, dimanche sans enfants !
- B. Appareils photos interdits au zoo.
- C. Dimanche avec des animaux.

Odp.: 1-B, 2-C, 3-C

Standard 4. Uczeń określa intencje nadawcy tekstu.

Przeczytaj tekst i zaznacz poprawną odpowiedź (A-C).

Lyon, le 14 mai 2007

Chère Anne,

Nous partons en vacances pour Rome du 15 juillet au 15 août. La maison est grande et confortable. Si tu veux, tu peux venir nous retrouver à partir du 1er août et rester jusqu'à la fin des vacances. Nous attendons ta réponse.

Bises,

Sophie et Marc

Dans la lettre il y a une :

- A. réclamation,
- B. explication,
- C. proposition.

Odp.: C

Standard 5. Uczeń określa kontekst sytuacyjny.

Przeczytaj tekst. Zaznacz w tabeli, które zdania są prawdziwe (VRAI), a które fałszywe (FAUX).

Après l'école

Il est cinq heures du soir, les enfants sortent de l'école. Pierre, sa sœur et son petit frère rentrent à la maison. Ils suivent le trottoir. De temps en temps, ils s'arrêtent pour parler ou pour regarder quelque chose. En arrivant devant la maison de Monsieur Léon, ils se mettent à courir car ils ont peur du chien qui aboie derrière la grille.

		VRAI	FAUX
1.	Cette histoire commence à dix-sept heures.		
2.	Les enfants vont à l'école.		
3.	Il y a deux garçons et une fille.		
4.	Les enfants jouent avec un chien.		

Odp.: 1-VRAI, 2-FAUX, 3-VRAI, 4-FAUX

Standard 6. Uczeń rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu.

Przeczytaj tekst, z którego usunięto trzy fragmenty. Dopasuj brakujące fragmenty, wybierając je spośród oznaczonych literami (A-D). Jeden fragment nie pasuje do żadnej luki w tekście.

Nicole va en voiture dans le centre ville pour faire des courses. Elle cherche une place de stationnement. Un automobiliste lui refuse la priorité à droite. Elle freine mais c'est trop tard : c'est l'accident, les deux voitures se rentrent dedans.

L'homme : 1.

Nicole : Monsieur, vous m'avez refusé la priorité à droite ! C'est votre faute, alors calmez-vous ! Il faut faire un constat pour nos assurances.

L'homme : 2. Vous en avez un ?

Nicole : Bien sûr ! Sortez vos papiers ! Voici mon permis et mon attestation d'assurances.

L'homme : Je vais remplir le contrat si vous voulez. Que s'est-il passé selon vous ?

Nicole : 3...... J'ai freiné, mais à cause de la pluie, j'ai glissé. Mais de toute façon, j'ai la priorité à droite, c'est écrit dans le code de la route !

L'homme : Vous avez raison, mais je n'ai pas vu votre voiture parce qu'un camion s'est garé au coin de la rue.

- A. Vous êtes arrivé trop vite sans regarder à droite, moi, je suis arrivée doucement.
- B. Votre voiture est beaucoup moins détruite que la mienne !
- C. J'ai eu un accident il y a un mois, je n'ai plus de formulaire.
- D. Vous pouvez faire attention ! Vous avez détruit ma voiture !

Odp. : 1-D, 2-C, 3-A

Standard 6. Uczeń rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.

Przeczytaj podane zdania (a-d). Następnie ulóż je w takiej kolejności, aby powstał logiczny i spójny tekst i wybierz właściwą odpowiedź (A, B lub C).

- a) Quand le bus arrive, je m'installe près de la fenêtre pour observer la rue.
- b) Je descends, je traverse la rue et j'entre par la porte centrale.
- c) Le matin, je sors de la maison et je vais à l'arrêt de bus.
- d) Le bus s'arrête en face de mon école.

- A. b, a, d, c
- B. d, b, a, c
- C. c, a, d, b
- D. a, c, d, b

Odp.: C - c, a, d, b

REAGOWANIE JĘZYKOWE

Standard 1. Uczeń właściwie reaguje językowo w określonych kontekstach sytuacyjnych, a w szczególności w celu uzyskania, udzielenia, przekazania lub odmowy udzielenia informacji, rozpoczęcia, podtrzymania i zakończenia rozmowy.

Usłyszysz dwukrotnie cztery krótkie wypowiedzi. Do każdej z nich dobierz właściwą reakcję. Zaznacz literę A, B lub C.

1.
 - A. C'est facile, regarde !
 - B. Comment tu me trouves ?
 - C. Ne pas marcher sur la pelouse !
2.
 - A. Oui, les glaces sont bonnes !
 - B. Mais si, je les adore même !
 - C. Bon appétit !
3.
 - A. A bientôt.
 - B. Je m'appelle Anne.
 - C. D'accord.
4.
 - A. Bienvenue !
 - B. Je te remercie.
 - C. De rien !

TRANSKRYPCJA:

1. *Comment ça marche ?*
2. *Tu n'aimes pas les glaces ?*
3. *Tu m'appelles ce soir ?*
4. *Merci pour ton aide.*

Odp.: 1-A, 2-B, 3-C, 4-C

Do podanych pytań (1-5) dopasuj właściwą odpowiedź spośród podanych (A-F).
Jedna odpowiedź nie pasuje do żadnego pytania.

1.	Est-ce que tu parles français ?	
2.	Joues-tu au tennis ?	
3.	Travaillez-vous en France ?	
4.	Vas-tu à la gare du Nord ?	
5.	Allons-nous au théâtre ?	

- A. Oui, pas loin de Bordeaux..
- B. Non, je vais à l'aéroport.
- C. Non, je connais seulement l'anglais.
- D. Non, au football.
- E. Oui, au spectacle de 20 heures.
- F. Oui, je travaille cinq heures par jour.

Odp.: 1-C, 2- D, 3-A, 4-B, 5-E

Standard 2. Uczeń rozpoznaje i poprawnie stosuje struktury leksykalno-gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji.

Odpowiedz na poniższe pytania, uzupełniając luki w zdaniach podanymi poniżej czasownikami. Jeden czasownik nie pasuje do żadnego zdania.

1. *Qu'est-ce qu'on fait d'habitude au marché ?*

- Ondes fruits et des légumes.

2. *Que fais-tu dans la salle de bains ?*

- Je me les dents.

3. *Comment s'habille-t-elle en automne ?*

- En automne elle son manteau gris.

4. *Ton frère, aime-t-il le jazz ?*

- Non , il.....toujours de la musique classique.

A. porte	B. peut	C. brosse	D. écoute	E. achète
----------	---------	-----------	-----------	-----------

Odp.: 1-E, 2-C, 3-A, 4-D

Spośród trzech możliwych odpowiedzi (A-C), wybierz właściwą do danej sytuacji.

1. Allô ? Michel ?

-Non. C'est André. Attendez un instant,, je vous le passe.

- A. n'abandonnez pas
- B. ne quittez pas
- C. ne laissez pas

2. Où vas-tu en vacances cette année ?

-Je ne sais pas, je n'y ai pas encore pensé.

- A. déjà
- B. quand
- C. où

3. Pourquoi tu ne veux pas y aller ?

-Je d'ailleurs, j'ai d'autres choses à faire.

- A. n'ai rien contre
- B. suis prêt
- C. n'ai pas envie

4. Bonjour ! Vous allez bien ?

- A. Oui, nous y allons.
- B. Je suis malade, hélas.
- C. De rien, merci.

Odp.: 1-B, 2-C, 3-C, 4-B

Standard 3. Uczeń przetwarza treści tekstu przeczytanego w języku polskim lub treści przedstawione w materiale ikonograficznym i wyraża je w języku obcym.

Co powiesz w następujących sytuacjach? Wybierz jedną z trzech odpowiedzi (A-C).

- 1. Chcesz się dowiedzieć, która jest godzina.**
 - A. A quelle heures sors-tu ?
 - B. Quelle heure est-il ?
 - C. Il est toujours à l'heure ?

- 2. Powiedz, że nie lubisz warzyw.**
 - A. Je ne mange pas de fruits.
 - B. Je n'aime pas les glaces.
 - C. Je n'aime pas les légumes.

- 3. Proponujesz koledze wspólne wyjście wieczorem.**
 - A. Je t'invite à mon anniversaire.
 - B. Viens avec moi au cinéma ce soir.
 - C. Es-tu sorti ce soir ?

Odp.: 1-B, 2-C, 3-B

Przyjrzyj się ilustracji i odpowiedz po francusku, pełnymi zdaniem, na poniższe pytania.

www.babynelcuore.org

- 1. Qui est présenté sur la photo ?**

.....

- 2. Où sont-ils ?**

.....

- 3. Quel sport fais-tu ?**

.....

Przykładowe odpowiedzi:

1. Sur la photo, je vois des enfants.
2. Ils sont à la piscine.
3. Je pratique le ski.